

ELEGIA
Dauidis Echlini,

1070. L. 13

3

R

Medici Reginae.

In funere Charissimæ castissimæq;
coniugis Philibertæ Loubatæ,

Quæ nata Roanæ ad Ligerim obiit Lon-
dini, anno ætatis suæ 40. Domini 1629.
die 8. IANVARI.

AD

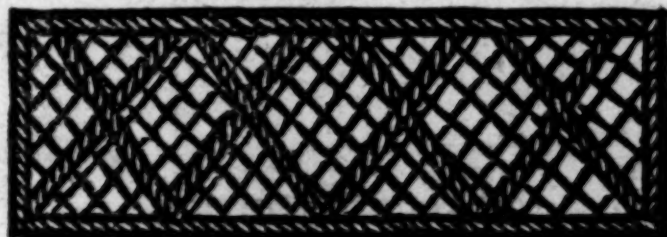
CAROLVM

Magnæ Britanniae, Franciæ, &
Hiberniæ Regem.

Nunquid est dolor sicut dolor meus?

Excudebat Londinensis A. M.

1629.

ELEGIA

Davidis Echlini.

In hunc Charissimus collisimus
conjugis Thibauti Lantini

DA

CAROLVM

Hibernia Regem.

Exempted from the provisions of the Act.

236

Serenissimo Potentissimoq; Principi
CAROLO,
Magnaë Britanniaë, Franciaë, & Hiberniaë
REGI.

Rex Inuictissime, Britannice Monarcha, *Elegi isti Tuae*
Maiestatis pedibus humillimè sese aduolutare audent, par-
tim ut splendor tui Nominis ter Augustus, qui meus est in
colenda defuncta zelus & ambitio, funebrem hanc pompam du-
cat; partim ut de beneficio nuper accepto gratissimi in T. M. ani-
mi, non solum huic seculo, sed etiam apud posteros testimonium si
fieri potest relinquam qualecunque. Perfecisti tandem ut somnium
illud non iam somnium sed veram Diuinationem fuisse planè con-
stet Matris Musarum, utq; in te reuiuixerit mihi Rex Pater;
& prohibuisti ne iustissimus grauissimq; dolor alterum etiam
pedem in cymbam det breui; Eademq; opera cauisti prouidus, cum
olim posteritas tuam erga alios nationis meae & professionis Re-
giam illam beneficentiam animo versabit suo, ne quis quod fortas-
sis metuendum erat tacitè submurmuret, et cur nihil misello
Echlino? Vnum tibi persuade, oro M. T. verbis quantum pos-
sum humillimis, utcunq; inter omnes meritorum ordine postremas
teneam, gratioris tamen animi quibus potero in sempiternum mo-
nimentis cessurum profecto nemini. Ita tibi Deus inter cetera om-
nia prospera Henricam tuam Mariam cum Regia Progenie in
multos annos sanam saluamq; conseruet. Ac mihi certè hætenus
cum bono illo Patriarcha nunquam te dimittere animus erat, do-
nec tu, quod tam benigna animi alacritate iam prestitisti, cum bo-
no tuo Angelo benediceres.

Tuæ Maiestati

Deuotissimum addictissimumq;
mancipium,

DAVID ECHLINVS *mærens lugensq;.*

TETRASTICHON ad Regem.

*Accipe lugubri lacrimantem in veste libellum,
Et domini facilis Rex miserere sui.*

*Non ego te mecum lacrimari, O Summe Monarcha,
Sed volo te lachrimas hic cohibere meas.*

ELEGIA

Dauidis Echlini.

Ergone languebo iuueni tibi chara superstes
 Heu mea decrepitus iam Philiberta senex?
 Scilicet hoc nostris deerat modo cladibus unum,
 Ut tua proh! mortem mors foret ante meam;
 Et qui debueram prior emigrasse, sepulchro
 Fleta ego defunctæ coniugis ossa darem.
 Quid grauius deinceps poterunt mihi fata minari?
 Non habet in nobis iam noua plaga locum.
 Post mille ærumnas subiit morbosa senectus,
 Ipsa & mille nouis concomitata malis:
 Ac nisi Magnanimi fauisset dextera CARLI,
 Fortunæ exemplum nobile flerer ego.
 Occidit heu! actum est, actum est heu! occidit illa,
 Vnica proh! senij spes columenq; mei;
 Trans mare per terras quæ me sine fine secuta
 Fida fuit longæ cura comesq; via.
 Illa suæ licta patriæ dulcedine, mecum
 In peregrinum huc est ausa venire solum:
 Nec Patris heu chari lachrimæq; precesq; parentum
 Vellere ab amplexu tunc valere meo.
 Nempe supra sexum fuit illi & mascula virtus,
 Inq; suum affectus rarus amorq; virum.
 Lustra suæ nondum ætatis compleuerat octo,
 Et iuuenem passu mors properante rapit.
 Heu! procul a patria peregrinis conditum in oris
 Fæmineum sepelit terra Britanna decus:
 Quatuor & suprâ nobis exacta in honesto
 Lustra toro totidem non nisi visa dies.

Illa mihi nunquam bilem commouit, et unquam

Si mouit, certè perbreuis illa fuit.

Consilium in dubijs, consolatrix in egenis,

Rebus in angustis anchora sacra mihi.

Turbaq; morborum nimis importuna meorum,

Peruigiles noctes peruigilesq; dies,

Clamores horrendi, vicin sq; molesti

Tedia consorti nulla dedere meæ.

Immo quò magis mihi cruciatus inualuere,

Tantò illa assidua & fida ministra magis.

An nata, an coniunx, an mater plus pia lis est :

Pulchrior an probior forma pudorq; negant.

Altera & illa Venus fuit, altera & illa Diana,

Altera mihi nec non illa Minerva fuit.

Illa mihi morum, pietatis & illa Magistra :

Profuit exemplum si malè, culpa mea est.

Numinis ecqua fuit Sancti reuerentior unquam ?

Ecqua unquam Summo vota precesq; Deo

Pectore plus puro fudit noctesque diesq; ?

Dixisses animam in corpore cælicolam.

Nunquam illa instrata visa est accumbere mensæ,

Seu lactans, vtero seu grauiore gerens,

Non si lactaret gestaretue illa gemellos,

Ieiuna ad medios ulteriusq; dies,

Quin genibus flexis, manibusq; oculisq; leuatis,

Supplice secretas diceret ore preces,

Clam digressa domus sine testibus in penetrale :

Mos erat in tacito soluere vota loco.

Immo vera loquor, mihi Gallia & Anglia testis,

Vna illi toto mensula sepe die,

Vnicus O mirum ! quis credat ? pastus & ille

Sobrius; haud solo pane repletur homo.

(Hinc obiter duo me discant matres monitore,
 Quæ mea liberior Musa tacere nequit,
 Et proprios distenta admittere ad vbera factus
 Hircanisq; dehinc cedere nolle feris,
 Nec lactis specie grauidiq; a pondere ventris
 Indulgere suo plus quam opus est genio.)
 Munditiæ in cultu, lautiq; modestia victus,
 Et morum integritas non habuere parem.
 Singula quid memorem? Siculi prius æquoris undas
 Quis numeret, laudes quam Philiberta tuas.
 Quò magis hic animo proh! serò tangor & angor
 Virtuti sortem non cecidisse suam;
 Quodq; minùs licuit meritis pro talibus uti
 Fæminei dignè flore & honore chori.
 Quanquam rara tot & tantis sors dotibus æqua:
 Debuerat coniunx Principis esse viri.
 Vnus me cruciat scrupulus, tristemq; ut Orestem
 Terrificat spectris dira Megæra tetrìs,
 Quòd primi introitus, longi & primordia morbi
 Neglecta hic culpa præteriere mea.
 O scelus! O facinus! Quisnam Æacus aut Rhadamantus
 Mî satis in pœnas ingeniosus erit?
 Ipse meis manibus iugulani homicida meum cor:
 Impie quid dubitas impie Echline mori?
 An tuus obscuras procul hinc amor ibit ad umbras?
 Tu sceleris tanti causa superstes eris?
 Cur ego prodij in hanc lucem matrice reclusa?
 Cur non natalem mors fuit ante diem?
 Cur rudis olim massa, informis & embryo cæcis
 Non perij in claustris letus aborsus ego?
 Aut cur non haustam expiravi protinus auram,
 Præueniens vitæ has tunc breuitate cruces?

Cum mihi vesicam secuit Molinus apertum
 Cur non huic animæ vulnere fecit iter?
 Cur non visceribus perruptis funditus imum
 Intrepidus ferrum mersit ad usque iecur?
 Cur ego ludibrium celorum et sortis iniquæ?
 Proh dolor! an dolor est ut dolor iste meus?
 Molinus putridam violauit non nisi carnem:
 Heu animam gladius transfodit iste meam.
 Flete meam doctæ ærumnam pia turba Sorores:
 Mnemosyne hic Natas fac lachrimare tuas.
 Tuq; adeo mi Aitone meum fle in funere funus:
 Echlini defle corq; animumq; tui.
 Tete inter primos meritò numerabat amicos:
 Te mihi charum habuit, te Philiberta sibi:
 Et saxa et rupes montesq; & flumina fontes
 Et siluæ, & viduum compita flete torum:
 Gaudia sint procul hinc, procul omnis abesto voluptas:
 Quæ vitam hæc lachrimas finiet hora meas.
 Quando erit ô tandem cum rupto stamine Parca
 Vnâ istis vnum ponet utrisque modum?
 Pœnitet heu lucis, vite me tædet, & illum
 Qui mihi det requiem feruidus opto diem.
 Eheu! quid dixi? misero mihi quinque supersunt
 Pignora, pars maior paruula, tum gemini
 In cunis, omnes orbi fere utroque parente:
 Namque ego iam deinceps quid nisi nullus homo?
 Fata viam inuenere, fauetq; hic dextera CARLI,
 Et Pater in Nato fert rediitque opem.
 Nam Pater Æthereus quæ procreat omnia nutrit:
 Cum Nato promptus nascitur ore cibus.
 Tum quem tam Sancto mater cultu venerata est
 Non sinet is sobolem languida obire fame.

Faxit ut O mores referant genitricis, amorq;
 Et Domini timor huic sint rudimenta gregi.
 Sed valeat proles, ad matrem Musa recurre :
 Ante oculos mater itq; reditq; meos,
 Quam quoties video (video noctuq; dieq;)
 Irrigua in madidas defluit unda genas.
 Siqua tamen tantus recipit solatia luctus,
 Solare hic viduum qua potes arte senem
 Latior, & pexis pro forma utcunque capillis
 Mæstos paulisper rumpe Elegia modos.
 Non satis est nostra hic priuatim incommoda flere :
 Alterius præfert commoda verus amor.
 Gratulor uxori quòd mors licet hei mihi ! acerba
 Non passa est miseri funera flere viri,
 Oscula non dederit lacbrimantia, non mihi ocellos
 Clauserit, hoc corpus non cumularit humo,
 Funebre non carmen, non fæmineos ululatus,
 Non planctus, mæstos audieritue sonos.
 Singula nam vix hæc spectacula sana tulisset
 Impatiens sexus impatientis amor.
 Quaq; erat illa in me pietate affecta, dedisset
 Viua meis mecum membra cremanda rogis.
 Quanquam me illa mori tum vidit frigida, cum spes
 Nulla mihi vitæ, nulla salutis erat.
 Mox ego tam placidum grator super omnia finem,
 Morte quidem vitæ conueniente suæ.
 Ac quæ tam rectè totum transegerat ævum,
 Conformi potuit non nisi morte mori.
 Non illi distorti oculi, convulsaue labra,
 Et decor ille oris qui fuit ante manet.
 Anxia non hosti iactabat membra reluctans ;
 Lata dedit victas illa libensq; manus

Cæligenam expirans animam. Deus almus utrumque
 Et vitam & mortem det mihi queso parem.
 Sed leuia ista ; illud mirandum et Numine plenum,
 Ac Genij afflatu iam propiore boni.
 Nox erat, increscit morbus, viresq; fatiscunt,
 Nec dormire illi nec vigilare licet,
 Mente parum constat, sermo & responsa aliena,
 Nulla quies, vlllo plus mora nulla loco,
 Vox titubat, fiunt planè omnia deteriora,
 Desperata salus, mors premit ante fores,
 Cum subito redit ad sese, mirabile dictu,
 Pristina mens, & vox pristina, sermo prior.
 Vade, accerse meum, mora nulla, ancilla maritum;
 Nox, ait, hæc finem curre recurre dabit ;
 Vix locus, en abeo, vocat hora, & tempus inani
 Dicere nunc mundo, dixit ut ille, vale.
 Non ego dehinc somnos longiq; molestia morbi
 Eripiet vobis eripietue mihi.
 Qui moneat diuina iubetur adesse vocatus
 Et fieri pro anima sacra suprema sua,
 Illa quibus deuoto assistit pectore & ore
 Peccata enumerans his veniamq; petens.
 Hoc ego iam ex animo non gratuler? ut magis illud
 Libera quod cunctis sollicitudinibus
 Vitam agitat meliore sui super æthera parte
 Fælix, & Summo non procul inde Deo ;
 Donec corporeas faeces purgauerit ignis
 Vltimus, & tota hinc scandet ad astra simul.
 Adde quod & partus vixdum semestris in auras
 Enatus paucis ante diebus erat,
 Quum prius ex qua aegrotò affixa puerpera lecto,
 Impleisset vicibus cornua luna tribus :

Attamen O mirum ! permissu Numinis ipse
 Lustrali ante obitum rite lauatus aqua est.
 Nunquid & hoc etiam bene gratuler ? illicet infans
 Precursor matri laue parauit iter.
 Paruule Maurici mater Philiberta beati :
 Vixistis simul hic, viuite & usque simul.
 Vos ambo simul hic & in Aede jaceris eadem :
 Et supra vobis una eademq; domus.
 Gratulor uxori, mihi gaudeo quod simul ambo
 Olim erimus Solymæ ciuis vterque Sacra.
 Quod precor ut cito, sed gemini sine matre reclamant,
 Nec licet iniussu castra mouere Ducis.
 Iamq; nimis gauisum. Elegia hic sparge capillos,
 Mæstaq; lugubrem denuo sume togam.
 Non bene conueniunt vnquam simul ignis & vnda,
 Gaudia corrumpit summa leuisq; dolor.
 Ergo mi in amplexus ter chara pudicaq; coniunx
 Proh dolor ! huc nulla post reditura die est ?
 O utinam semel hic pauca in momenta liceret,
 Eius conspectu colloquioq; frui ;
 Ut saltem facie ad faciem delicta fateri
 Et veniam tristi voce rogare queam.
 Sed reditus clausus : Peccaui in tēq; & Olympum ;
 ô Philiberta rei tu miserere viri :
 Pæna mi erunt fletus, luctus, planctus, lachrymaq;
 Et vidui solo hinc turturis ore gemam.
 Tum crebra absenti libabo tibi oscula castus :
 Te veniente die te fugiente colam.
 Quaque patet campis Mauortia Gallia amænis,
 Quà Rhodanus rapidas in mare voluit aquas,
 Ad Ligeris caput hac relegentur & arua Roanæ,
 Notum erit & toto nomen in orbe tuum.

Est aliquid conuixæ vel pauperis esse poeta :
 Cetera depereunt, gloria sola manet.
 Ac quæ tam facilis mihi indulſit carmina ſemper
 Noluit exequijs Muſa deeſſe tuis.
 Hei mihi ut ærumnæ quod non mihi & lactea vena eſt
 Illius in Getica qui jacet exul humo.
 Laudis vecta alis clara inter Lumina Mundi
 Deſpiceres terras Sidus ab axe novum :
 Et ſeges antiquum tu inſcripta Herois in album
 Venturis ſerò vatibus ampla fores
 Echlini Philiberta, tui Primaria ſexus,
 Fida tuo quondam Penelopæa viro.
 Interea gande tibi quod, quæ gloria ſumma,
 CAROLVS inferijs præfuit ipſe tuis :
 Tu mea, noſtrarum niſi forte obliuio rerum eſt,
 Scis bene quos habeat bibliotheca libros :
 Quæq; inter rixas puerorum ſcripta profundo
 Excusent Manes qualiacunque p̃ij.
 Quà tamen hîc potero, mea ſi modo carmina viuent,
 Carminibus viues tu Philiberta meis.

FINIS.
